

udvalg, Møder, som tog deres Begyndelse allerede i Oktober Maaned. En Række Planer har været fremme; en Række meget sindrige Planer til Tilvebringelse af Kornet har været udtænkt af de mange fremragende Mænd, som har beskæftiget sig med Spørgsmaalet. Jeg skal i saa Henseende nævne et Forslag, som Forstander Madsen-Mygdal fremsatte, bygget paa en Kombination af Jordværdien og det enkelte Landbrugs Kornbehov i Forhold til dets Besætning, en sindrig udtænkt Plan, som kun under de nuværende Forhold havde den store Mangel, at Kornbehovet sættes i Forhold til Besætningernes Størrelse paa et Tidspunkt, da visse Landbrugere havde haft større Mulighed for at bevare eller øge deres Besætninger end andre, saaledes at de, der havde haft Mulighed for at komme gennem Vanskelighederne uden Formindskelse af deres Besætninger, vilde faa en begunstiget Stilling ogsaa i Fremtiden. I selve Forslaget var der dog saa megen Sindrighed, at det ikke vil være urimeligt at yde det al mulig Anerkendelse, selv om det af dets Ophavsmand under Forhandlingerne blev henlagt.

I en Række Bilag, som er trykte i et særligt Hæfte, vil ærede Medlemmer kunne følge Forhandlingernes Gang og finde alle de væsentligste Forslag, som har været fremme. Under de Forhandlinger, Udvalget førte, og som beklagelsesvis ikke førte til nogen fælles Indstilling, traadte Spørgsmaalet om Muligheden for skandinaviske Vareudveksling efterhaanden stærkere frem. Ernæringsforholdenes Udvikling i det hele taget, den aftagende Kornproduktion i Verden, Vanskeligheden for Tilførsel af Korn hargjort dette til en særlig kostbar og kostelig Vare, hvis Anvendelse i Ernæringsens Tjeneste maa overvejes ud fra det grundigste Kendskab til Ernæringsfysiologien. Ernæringsforholdene har utvivlsomt udviklet sig saaledes, at en Omdannelse af Korn til dyriske Produkter ud over, hvad visse Krav nødvendiggør, ikke længere vil være af den til Forholdene svarende ernæringsmæssige Betydning, idet alt for store Næringsværdier gaar tabt ved denne Omdannelse. Jeg har tidligere ved Forelæggelsen af et foregaaende Forslag vist, hvilken Betydning det har haft, at vi dog ogsaa i indeværende Aar mener at være i Stand til at bistaa Norge med Kornforsyning. Næste Aar bør vi utvivlsomt forberede os paa at kunne løse saadanne Opgaver. Forholdenes Udvikling var ikke traadt saa klart frem, da det staaende Landbrugsudvalg udarbejdede sine Forslag, at der kunde tages Hensyn til dem, og det

Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, bygger da heller ikke helt paa noget af de fra Udvalget fremkomne Forslag.

Udvalget havde, som ærede Medlemmer sikkert allerede ved, delt sig i et Flertal og et Mindretal, for hvilke Spørgsmaalet om Kornets Fremskaffelse og Maa-den, paa hvilken det skulde tilvebringes, var den egentlige og væsentlige Adskillelsesgrund. Det Lovforslag, som her fremsættes, fastholder det Ligningsgrundlag, som har været anvendt i indeværende Aar, nemlig Jordværdien, men det foreslaas, at denne Jordværdi skal kunne være Genstand for Revision, og der bringes i Forslag en Centralmyndighed til at foretage den fornødne Revision, til at paakende eventuelle Klager og til selv at tage Initiativet til Ændring af Jordværdiansættelse, hvis der fra Egn til Egn er alt for store Uligheder. Centralmyndigheden foreslaas at skulle være en Kommission paa 7 Medlemmer, hvoraf Rigsdagen udpeger 4 Medlemmer — der anvendes den samme Betegnelse som i Brændselsloven — og Indenrigsministeren Formanden og 2 Medlemmer; Valget af de 2 af Indenrigsministeren udnævnte Medlemmer sker efter Samraad med Finansministeren og Landbrugsministeren. Denne Revisions- og Paakendelsesmyndighed skal have sit Arbejde tilendebragt senest den 15. August 1918. Ligningsgrundlaget er altsaa en revideret Jordværdi og dernæst en Jordværdi med de samme Fradrag, som kendes fra indeværende Aars Kornlov, dog saaledes, at der indføres særlige Bestemmelser vedrørende Dyrkerne af Sukkerroer og Kartoffler: ligesom sidst foreslaas det, at den, der dyrker over 8 pCt. af sin Agerjord med Sukkerroer, og som afleverer denne Avl til en Sukkerfabrik, faar en Særstilling, men dette udtrykkes nu saaledes, at han „faar godtgjort i sin Leveringspligt 1 hkg Korn for hver 40 Centner Sukkerroer, som han leverer ud over Avlen af de nævnte 8 pCt. af Agerjordens Areal“. Lovforslaget gaar altsaa ud paa at anerkende Afleveringen af Sukkerroer til en Sukkerfabrik som Levering af et Ernæringsmiddel, som, naar den sker i større Omfang, end her er angivet, berettiger til Fritagelse for en nærmere fastsat Kornlevering. Lovforslaget er i saa Henseende i Overensstemmelse med et af Husmændene fremsat Forslag. — „Endvidere foreslaas det at bemyndige Indenrigsministeren til i visse Tilfælde at yde dem, der dyrker Kartoffler, en Ret til at ombytte Korn med disse. Det er dog kun en Ret, som kan ydes